

ogsaa bør være Tilfældet, hvis der — inden Beslutningen er bragt til Udførelse — er indtraadt saadanne ændrede Forhold, som gør det overflødigt eller ubegrundet at bringe Beslutningen til Udførelse.

Mindretallet finder, at § 10, Stk. 4, formet som af Justitsministeren foreslaaet i Ændringsforslag under Nr. 13, er uklar. Mindretallet stiller derfor Ændringsforslaget under Nr. 14, hvorved der ikke er tilsigtet nogen Realitetsændring.

Mindretallet kunde ønske at faa fastslaaet, at en Ministers Ansvar i Henhold til Lovforslagets § 9 ogsaa omfatter hans Administration af Love, Udnævnelse af Tjenestemænd, Udstedelse af Bevillinger o. lign., saafremt herved andre end saglige Hensyn har været bestemmende. Men da man gaar ud fra, at Flertallets Opfattelse af, hvad „aabenbart Misbrug“ omfatter, ogsaa dækker Kravet til de ovennævnte Sider af en Ministers Administration, har Mindretallet ment det forsvarligt at undlade at stille Ændringsforslag til § 9.

Ændringsforslag.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*:

Til § 1.

1) I Stk. 1, 1ste Linie, ændres „eller“ til: „og“.

Til § 3.

2) I 2den Linie ændres „§ 16“ til: „§§ 15 og 16“.

Til § 4.

3) Sidste Punktum affattes saaledes: „Er der ikke udfærdiget nogen kongelig Beslutning om Undladelsen, er den Minister, under hvis Forretningsomraade Forholdet henhører, ansvarlig for den skete Undladelse; endvidere er enhver anden Minister, der har bidraget til at hindre, at den paagældende Regeringshandling foretoges, ansvarlig.“

Til § 5.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af et *Flertal* (Bomholt, Fr. Dalgaard, Holger Eriksen, Hartvig Frisch, A. M. Hansen, Hasle, Hassing-Jørgensen, Hedtoft-Hansen, Hans Nielsen, Skjerbæk, Strøm og H. F. Ulrichsen):

4) Paragraffen affattes saaledes:

„En Minister er ansvarlig for de paa hans Vegne af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger, medmindre de paagældende Beslutninger enten er truffet af den underordnede i Henhold til en denne i Medfør af hidtidig Praksis eller Forholdets Natur given Bemyndigelse eller den underordnede har forsømt at forelægge Sagen for Ministeren. Ministeren bliver dog ogsaa ansvarlig for saadanne Beslutninger, saafremt han har undladt at skride ind, skønt han var vidende om, at den paagældende Beslutning vilde blive truffet. Det samme gælder, hvis han efter at være blevet bekendt med Udfærdigelsen har undladt at skride ind.“

Af et *Mindretal* (Duborg, Krag og Sønderup):

5) Paragraffen affattes saaledes:

„For de paa en Ministers Vegne af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger er Ministeren ansvarlig.

Herfra undtages dog saadanne Tilfælde, i hvilke en underordnet har udfærdiget en Beslutning uden Ministerens Bemyndigelse eller Vidende eller har givet Beslutningen en Form og et Indhold, som er uoverensstemmende med den ham givne Bemyndigelse uden inden Udsendelsen at forelægge Sagen for Ministeren og opnaa dennes Godkendelse. Ministeren bliver dog ansvarlig, saafremt han har undladt at skride ind, skønt han var vidende om, at den paagældende Beslutning vilde blive truffet.“

Til § 6.

Af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Flertallet* under Nr. 4:

6) Paragraffen affattes saaledes:

„Er der truffet en Beslutning, for hvilken Ministeren bærer Ansvaret, er han, for saa vidt Beslutningens Gennemførelse angaar, ansvarlig for underordnedes Handlinger eller Undladelser, saafremt disse har været beordret af Ministeren selv eller maatte staa som et nødvendigt eller naturligt Middel til Gennemførelsen af Beslutningen.“